YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

3 päivänä huhtikuuta 2008 *

Asiassa C-103/06,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris (Ranska) on esittänyt 30.1.2006 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 22.2.2006, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Philippe Derouin

vastaan

Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris – Région parisienne (Urssaf de Paris – Région parisienne),

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit U. Lõhmus, J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka (esittelevä tuomari) ja P. Lindh,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

julkisasiamies: P. Mengozzi,
kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 7.3.2007 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Derouin, edustajinaan avocat P. Langlois ja avocat E. Piwnica,

– Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris – Région parisienne (Urssaf de Paris – Région parisienne), edustajanaan avocat J.-J. Gatineau,

– Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja O. Christmann,

– Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään V. Jackson, avustajanaan barrister S. Moore,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Rozet ja V. Kreuschitz,

kuultuaan julkisasiamiehen 18.10.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 8.2.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 307/1999 (EYVL L 38, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1408/71), tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Derouin ja Union pour le recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Paris – Région parisienne (Urssaf de Paris – Région parisienne) (jäljempänä Urssaf) ja joka koskee Derouinin maksettavana olevan yleisen sosiaalimaksun (contribution sociale généralisée, jäljempänä CSG) ja sosiaaliturvajärjestelmän alijäämän kattamiseen käytettävän sosiaalimaksun (contribution pour le remboursement de la dette sociale, jäljempänä CRDS) laskentaperustaa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön säännöstö

3 Asetuksen N:o 1408/71 2 artiklan 1 kohdan mukaan kyseistä asetusta "sovelletaan palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja opiskelijoihin,

jotka kuuluvat tai ovat kuuluneet yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön piiriin ja jotka ovat jäsenvaltion kansalaisia tai jotka ovat valtiottomia henkilöitä tai pakolaisia, jotka asuvat jäsenvaltion alueella, sekä heidän perheenjäseniinsä tai jälkeenjääneisiinsä”.

4 Kyseisen asetuksen 13 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jollei 14 c tai 14 f artiklasta muuta johdu, henkilöt, joihin tätä asetusta sovelletaan, ovat vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön alaisia. Tämä lainsäädäntö määrätään tämän osaston säännösten mukaisesti.

2. Jollei 14-17 artiklasta muuta johdu:

– –

b) jäsenvaltion alueella itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiva henkilö on tämän jäsenvaltion lainsäädännön alainen, vaikka hän asuu toisen jäsenvaltion alueella;

– –”

5 Saman asetuksen 14 a artiklassa säädetään seuraavaa:

”Edellä 13 artiklan 2 kohdan b alakohtaa sovelletaan ottaen huomioon seuraavat poikkeukset ja olot:

– –

2) Tavallisesti kahden tai useamman jäsenvaltion alueella toimiva itsenäinen ammatinharjoittaja on sen jäsenvaltion lainsäädännön alainen, jonka alueella hän asuu, jos hän harjoittaa osaa toiminnastaan tämän jäsenvaltion alueella.

– –”

6 Asetuksen N:o 1408/71 14 d artiklassa säädetään seuraavaa:

”Edellä – – 14 a artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa – – tarkoitettua henkilöä kohdellaan sen lainsäädännön soveltamisen osalta, joka määräytyy näiden säännösten mukaisesti, niin kuin hän harjoittaisi kaikkea ammatillista toimintaansa kyseisen jäsenvaltion alueella.”

Kansallinen säännöstö

7 CSG otettiin käyttöön 29.12.1990 annetulla vero- ja talousarviolailla nro 90-1168 (loi de finances; JORF 30.12.1990, s. 16367), jonka asiaa koskevat säännökset otettiin sosiaaliturvalain (code de la sécurité sociale) L. 136-1 §:ään ja sitä seuraaviin pykäliin.

8 Sosiaaliturvalain L. 136-1 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Käyttöön otetaan sosiaalimaksu, joka kannetaan ansiotuloista ja niitä korvaavista tuloista ja jota ovat velvollisia suorittamaan:

1. luonnolliset henkilöt, joiden tuloverotuksessa huomioon otettava kotipaikka on Ranskassa ja jotka kuuluvat jollakin perusteella ranskalaiseen pakolliseen sairausvakuutusjärjestelmään,

2. valtion, alueviranomaisten ja näiden hallinnollisluonteisten julkisten laitosten virkamiehet, jotka hoitavat tehtäviään ulkomailla tai jotka on lähetetty ulkomaille, jos heidän palkkansa on veronalaista Ranskassa ja jos he kuuluvat jollakin perusteella ranskalaiseen pakolliseen sairausvakuutusjärjestelmään.”

9 CRDS otettiin käyttöön sosiaaliturvajärjestelmän alijäämän kattamisesta 24.1.1996 annetulla määräyksellä nro 96-50 (JORF 25.1.1996, s. 1226), jonka 14 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Käyttöön otetaan sosiaalimaksu, joka kannetaan ansiotuloista ja sosiaaliturvalain L. 136-2–L. 136-4 §:ssä tarkoitetuista niitä korvaavista tuloista lukuun ottamatta jäljempänä 15 §:n III momentin 1 kohdassa tarkoitettuja ulkomaista alkuperää olevia tuloja, joita sosiaaliturvalain L. 136-1 §:ssä tarkoitetut luonnolliset henkilöt ovat saaneet ajanjaksona, joka alkoi 1.2.1996 ja päättyi mainitun lain 2 §:ssä säädettyjen komennusten päättyessä.

Tämän maksun laskentaperusteena käytetään sosiaaliturvalain L. 136-2–L. 136-4 §:ssä ja L. 136-8 §:ssä tarkoitettuja tuloja kyseisissä pykälissä säädettyjen edellytysten mukaisesti.”

10 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välillä Lontoossa 22.5.1968 allekirjoitetun kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tuloverojen alalla tehdyn sopimuksen (jäljempänä kahdenvälinen verosopimus) 1 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Tätä sopimusta sovelletaan seuraaviin veroihin:

– –

b. Ranskan osalta: tulovero – –, yhteisövero ja kaikki lähteellä pidätettävät verot ja edellä tarkoitettujen verojen ennakkoerät ja ennakot.

– –

2. Tätä sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai olennaisesti samanluonteisiin veroihin, joita jompikumpi sopimusvaltioista tai jonkin tämän sopimuksen piiriin ulotetun alueen hallitus säätää nykyisten verojen lisäksi tai tilalle. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädännössään tapahtuneista muutoksista.”

11 Ranskan hallituksen esittämistä huomautuksista ilmenee, että kahdenvälinen verosopimus kumotaan heti, kun kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi kyseisten

valtioiden välillä 28.1.2004 tehty uusi sopimus tulee voimaan. Tässä uudessa sopimuksessa mainitaan nimenomaisesti CSG ja CRDS niiden verojen joukossa ”joihin [viimeksi mainittua sopimusta] sovelletaan”.

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymys

12 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee Derouinin osalta seuraavaa:

– hän asuu Ranskassa, jossa hän harjoittaa vapaana ammatinharjoittajana asianajajan ammattia mutta on samalla myös osakkaana Englannin oikeuden mukaan perustetussa Linklaters-nimisessä osakkuusyhtiössä (jäljempänä Linklaters). Linklatersin päätoimipaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, mutta sillä on asianajotoimistoja myös muissa jäsenvaltioissa, kuten Ranskassa, jossa sillä on toimisto Pariisissa (jäljempänä Pariisin toimisto)

– hänet on kirjattu asianajajarekisteriin asianajajana sekä Cour d’appel de Paris’ssa että registered foreign lawyerina Supreme Court of England and Walesissa

– hän suorittaa kaikki asianajajan palvelunsa Pariisin toimiston toiminnan yhteydessä

– hän saa korvauksena osuuden Linklatersille syntyneestä voitosta

– hänen verotuksellinen kotipaikkansa on Ranskassa ja häntä verotetaan tässä jäsenvaltiossa samoin kuin kaikissa niissä valtioissa, joihin Linklaters on sijoittautunut, koska hän saa osuuden kaikkien Linklatersin toimistojen voitosta

– hän kuuluu pakollisen sairausvakuutuksen piiriin Ranskassa ja hänet on kirjattu Urssafiin itsenäisenä ammatinharjoittajana.

13 Urssaf käytti Derouinin maksettavaksi tulevien perhe-etuuksiin liittyvien maksujen sekä CSG:n ja CRDS:n laskennassa perustana ammattituloa, jota Derouin saa toiminnastaan Pariisin toimistossa, sekä osuutta, jonka hän saa Linklatersin muiden toimistojen voitoista. Suullisessa käsittelyssä esitetyistä täsmennyksistä ilmenee, että Urssaf vaati Derouinilta CSG:n ja CRDS:n maksamista vuosia 2000–2005 koskevilta useilta ajanjaksoilta.

14 Derouin maksoi perhe-etuuksiin liittyvät maksut, jotka täten laskettiin hänen yhteenlasketun ammattitulonsa perusteella (mukaan luettuna Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevat tulot), mutta hän riitauttaa tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris'ssa CSG:n ja CRDS:n maksamisen Yhdistyneestä kuningaskunnasta saatujen tulojen perusteella laskettuna sillä perusteella, että nämä suoritukset eivät ole sosiaaliturvamaksuja vaan veroja ja että koska Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevia tuloja verotetaan kahdenvälisen verosopimuksen nojalla tässä jäsenvaltiossa, CSG:ssä ja CRDS:ssä voidaan ottaa huomioon ainoastaan Ranskassa veronalaiset tulot.

15 Urssaf sitä vastoin väittää, että kyseessä olevat suoritukset ovat luonteeltaan sosiaaliturvamaksuja, että ne kuuluvat asetuksen N:o 1408/71 soveltamisalaan ja että ne on täten laskettava Derouinin kokonaistulon perusteella riippumatta siitä, onko tuloa saatu Yhdistyneestä kuningaskunnasta vai Ranskasta.

16 Saadakseen asiaan selvitystä tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris on 12.4.2005 tekemällään päätöksellä pyytänyt lausuntoa Cour de cassationilta siitä, onko CSG:tä ja CRDS:ää pidettävä kahdenvälisessä verosopimuksessa tarkoitettuina veroina.

17 Cour de cassationin 2.9.2005 antaman lausunnon mukaan ”kysymys siitä, onko – – asetusta N:o 1408/71 tulkittava siten, että se, että se on esteenä sille, että [kahdenvälisen verosopimuksen] kaltaisessa sopimuksessa – – määrätään, että tuloja, joita Ranskassa asuvat ja sosiaalivakuutetut työntekijät saavat Yhdistyneestä kuningaskunnasta, ei oteta huomioon Ranskassa perittävien [CSG:n] ja [CRDS:n] laskentaperusteessa, on EY 234 artiklan – – mukaisesti esitettävä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle – –”.

18 Koska tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris katsoi, että oikeudenkäynnin ratkaisu riippuu siitä, onko kyseisen sopimuksen määräysten soveltaminen CSG:hen ja CRDS:ään vastoin yhteisön sääntöjä, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – asetusta N:o 1408/71 tulkittava siten, että se on esteenä [kahdenvälisen verosopimuksen] kaltaiselle sopimukselle, jossa määrätään, että tuloja, joita Ranskassa asuvat ja siellä sosiaalivakuutetut työntekijät saavat Yhdistyneestä kuningaskunnasta, ei oteta huomioon Ranskassa perittävien [CSG:n] ja [CRDS:n] laskentaperusteessa?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

19 Esitetyllä kysymyksellä pyritään pääpiirteissään selvittämään, voiko jäsenvaltio, jonka sosiaaliturvalainsäädäntöä sovelletaan asetuksen N:o 1408/71 nojalla, määrittää

vapaasti CSG:n ja CRDS:n kaltaisten maksujen laskentaperusteen vai edellyttääkö kyseinen asetus sitä, että tämä jäsenvaltio sisällyttää tällaisten maksujen laskentaperusteeseen toisesta jäsenvaltiosta saadut tulot ilman, että sillä on mahdollisuutta luopua näiden maksujen perimisestä kyseisten tulojen osalta.

20 Tältä osin on muistutettava, että asetuksen N:o 1408/71 tarkoituksena on sen johdanto-osan toisen ja neljännen perustelukappaleen mukaan työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien vapaan liikkuvuuden toteuttaminen Euroopan yhteisössä; samalla tarkoituksena on kuitenkin kunnioittaa jäsenvaltioiden sosiaaliturvalainsäädäntöjen ominaispiirteitä. Kuten tämän asetuksen viidennestä, kuudennesta ja kymmenennestä perustelukappaleesta ilmenee, pääsääntönä on asetuksen mukaan se, että työntekijöitä kohdellaan yhdenvertaisesti eri jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen perusteella, ja siksi asetuksella pyritään parhaalla mahdollisella tavalla turvaamaan kaikkien jäsenvaltion alueella työskentelevien työntekijöiden yhdenvertainen kohtelu ja estämään se, että oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen käyttäville työntekijöille aiheutuu haittoja tämän oikeuden käyttämisestä. Asetuksella N:o 1408/71 perustettu järjestelmä on siis vain yhteensovittamisjärjestelmä, jossa muun muassa määritetään yksi tai useampi lainsäädäntö, jota sovelletaan sellaisiin työntekijöihin tai itsenäisiin ammatinharjoittajiin, jotka käyttävät erilaisissa olosuhteissa liikkumisvapauttaan (asia C-493/04, Piatkowski, tuomio 9.3.2006, Kok. 2006, s. I-2369, 19 ja 20 kohta ja asia C-50/05, Nikula, tuomio 18.7.2006, Kok. 2006, s. I-7029, 20 kohta).

21 Mitä tulee ensinnäkin asetuksen N:o 1408/71 soveltamiseen Derouinin tilanteen kaltaisessa tilanteessa olevaan henkilöön, ennakkoratkaisupyynnöstä ja kaikista yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyistä huomautuksista ilmenee, että Derouin on itsenäisenä ammatinharjoittajana toimiva siirtotyöläinen, joka asuu Ranskassa ja harjoittaa itsenäistä toimintaa Ranskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa siten, että hän kuuluu mainitun asetuksen soveltamisalaan sen 14 a artiklan 2 kohdan nojalla. Tästä seuraa, että kyseiseen henkilöön sovelletaan edellä mainitun säännöksen mukaisesti yksinomaan Ranskan lainsäädäntöä. Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on lisäksi istunnossa vahvistanut, että tämä jäsenvaltio ei kanna asianomaisen henkilön tuon valtion alueella saamista tuloista mitään sosiaaliturvamaksuja.

22 Mitä tulee toiseksi asetuksen N:o 1408/71 soveltamiseen CSG:hen ja CRDS:ään, yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että nämä maksut kuuluvat kyseisen asetuksen soveltamisalaan. Yhteisöjen tuomioistuin on nimittäin katsonut, että väitettä, jonka mukaan CSG ja CRDS jäisivät tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, koska ne on todellisuudessa luokiteltava veroiksi, ei voida hyväksyä. Se on todennut lisäksi, että maksun luokitteleminen kansallisessa lainsäädännössä veroksi ei merkitse sitä, etteikö sen voitaisi katsoa kuuluvan esillä olevan asetuksen kannalta arvioituna kyseisen asetuksen soveltamisalaan (ks. vastaavasti asia C-34/98, komissio v. Ranska, tuomio 15.2.2000, Kok. 2000, s. I-995, 33 ja 34 kohta ja asia C-169/98, komissio v. Ranska, tuomio 15.2.2000, Kok. 2000, s. I-1049, 31 ja 32 kohta). Sitä paitsi on todettava, että kansallisen tuomioistuimen esittämän kysymyksen lähtökohtana on se, että kyseessä olevat maksut kuuluvat asetuksen N:o 1408/71 soveltamisalaan.

23 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että yhteisön oikeus ei vaikuta jäsenvaltioiden toimivaltaan mukauttaa sosiaaliturvajärjestelmiään (ks. asia C-385/99, Müller-Fauré ja van Riet, tuomio 13.5.2003, Kok. 2003, s. I-4509, 100 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

24 Erityisesti sosiaalimaksujen laskentaperusteen määrittämisen osalta vakiintuneessa oikeuskäytännössä on todettu, että yhteisön tasolla toteutetun yhdenmukaistamisen puuttuessa kunkin jäsenvaltion lainsäädännössä on määritettävä tulot, jotka on otettava huomioon näitä maksuja laskettaessa (ks. vastaavasti em. asia Nikula, tuomion 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 On kuitenkin tärkeää, että asianomainen jäsenvaltio noudattaa toimivaltaansa käyttäessään yhteisön oikeutta (ks. vastaavasti asia C-18/95, Terhoeve, tuomio 26.1.1999, Kok. 1999, s. I-345, 34 kohta ja asia C-227/03, van Pommeren-Bourgondiën, tuomio 7.7.2005, Kok. 2005, s. I-6101, 39 kohta). Jäsenvaltioiden toimivalta ei siis ole rajaton, koska niiden on noudatettava muun muassa asetuksen N:o 1408/71 henkeä ja periaatteita, kuten yhden ainoan sovellettavan sosiaaliturvalainsäädännön periaatetta, ja

huolehdittava siitä, ettei henkilölle aiheuteta haittaa hänen käyttäessään oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, samoin kuin varmistuttava siitä, ettei näin luodulla järjestelmällä evätä sosiaaliturvaa kyseiseltä henkilöltä.

26 Tämän tuomion 23–25 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä seuraa näin ollen, että koska asetus N:o 1408/71 on yhteensovittamis- eikä yhdenmukaistamisväline, jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia määrittämään CSG:n ja CRDS:n kaltaisten maksujen laskentaperusteen.

27 Tästä seuraa, että jäsenvaltiolla on yhteisön oikeuden nykytilassa oikeus luopua – yksipuolisesti tai kahdenvälisen verosopimuksen kaltaisen verosopimuksen puitteissa – sisällyttämästä CSG:n ja CRDS:n kaltaisten maksujen laskentaperusteeseen tuloja, jotka pääasian kantajan tilanteen kaltaisessa tilanteessa oleva, maassa asuva itsenäinen ammatinharjoittaja on saanut toisesta jäsenvaltiosta. Vaikka nimittäin onkin kiistatonta, että missään asetuksen N:o 1408/71 säännöksessä ei kielletä jäsenvaltiota laskemasta maassa asuvan sosiaalimaksujen määrää hänen kokonaistulojensa perusteella (ks. vastaavasti em. asia Nikula, tuomion 31 kohta), on kuitenkin todettava, ettei kyseisen asetuksen missään säännöksessä myöskään velvoiteta toimimaan näin.

28 Tältä osin on korostettava, että vastoin Urssafin, Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen ja Euroopan yhteisöjen komission suullisessa käsittelyssä esittämää näkemystä, jonka mukaan asiassa C-249/04, Allard, 26.5.2005 annetusta tuomiosta (Kok. 2005, s. I-4535) ilmenevä tulkinta velvoittaa lähtökohtaisesti jäsenvaltiot sisällyttämään sosiaalimaksujen laskentaperusteeseen Derouinin olosuhteiden kaltaisessa tilanteessa olevien henkilöiden tulot kokonaisuudessaan, tätä tulkintaa ei voida soveltaa pääasiaan.

29 Edellä mainitussa asiassa Allard annettuun tuomioon johtaneessa tilanteessa jäsenvaltio, jossa kyseessä oleva henkilö asui, oli päättänyt asetuksen N:o 1408/71 sallimalla tavalla sisällyttää sosiaalimaksujen laskentaperusteeseen kaikki tulot, joita kyseinen henkilö sai sekä tämän jäsenvaltion että muiden jäsenvaltioiden alueella. Yhteisöjen tuomioistuin katsoi tässä asiayhteydessä, että sen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jota asiassa oli sovellettava mainitun asetuksen lainvalintasääntöjen nojalla, kyseessä olevan henkilön maksettavana olevat sosiaalimaksut oli laskettava siten, että huomioon otettiin hänen kokonaistulonsa.

30 Niinpä ratkaisua, johon yhteisöjen tuomioistuin päätyi edellä mainitussa asiassa Allard antamassaan tuomiossa, ei voida soveltaa nyt esillä olevassa pääasian oikeudenkäynnissä kyseessä olevan kaltaiseen asiayhteyteen, jossa ulkomaista alkuperää olevien tulojen jättäminen kyseessä olevien sosiaalimaksujen laskentaperusteen ulkopuolelle perustuu sovellettavan kansallisen lain säännöksiin.

31 On kuitenkin tärkeä korostaa sitä, että työntekijän ulkomaista alkuperää olevien tulojen jättämisellä sosiaalimaksujen laskentaperusteen ulkopuolelle ei saa olla sellaista seurausta, että sillä vaikutetaan kyseisen työntekijän oikeuteen saada sovellettavassa lainsäädännössä säädettyjä etuuksia kokonaisuudessaan. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on varmistua siitä, että tilanne todella on näin nyt esillä olevassa asiassa.

32 Edellä esitetyillä perusteilla esitettyyn kysymykseen on vastattava niin, että asetusta N:o 1408/71 on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio jättää tilanteessa, jossa maassa asuvaan itsenäiseen ammatinharjoittajaan sovelletaan ainoastaan kyseisen valtion sosiaaliturvalainsäädäntöä, ottamatta CSG:n ja CRDS:n kaltaisten maksujen laskentaperusteessa huomioon kyseisen työntekijän muusta jäsenvaltiosta saamat tulot esimerkiksi kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tuloverojen alalla tehdyn sopimuksen soveltamisen johdosta.

Oikeudenkäyntikulut

33 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 8.2.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 307/1999, on tulkittava siten, että se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltio jättää tilanteessa, jossa maassa asuvaan itsenäiseen ammatinharjoittajaan sovelletaan ainoastaan kyseisen valtion sosiaaliturvalainsäädäntöä, ottamatta CSG:n ja CRDS:n kaltaisten maksujen laskentaperusteessa huomioon kyseisen työntekijän muusta jäsenvaltiosta saamat tulot esimerkiksi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan välillä Lontoossa 22.5.1968 allekirjoitetun kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja veron kiertämisen estämiseksi tuloverojen alalla tehdyn sopimuksen kaltaisen kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tuloverojen alalla tehdyn sopimuksen soveltamisen johdosta.

Allekirjoitukset